

være mulighed for at stille spørgsmål til skyldneren med henblik på en belysning af årsagerne til og formålet med betalingsstandsningen. Den foreslåede udeblivelsesvirkning svarer til bestemmelsen i konkurslovens § 22, stk. 3, om skyldnerens udeblivelse fra møde i skifteretten til behandling af en konkursbegæring, som skyldneren selv har indgivet. Ligesom efter bestemmelsen i konkurslovens § 22, stk. 3, forudsættes det, at tilsigelsen til skyldneren til mødet indeholder oplysning om virkningen af udeblivelse.

Til § 14

Bestemmelsen om nedsættelse af kreditorudvalg svarer til § 16 i betalingsstandsningensudvalgets lovudkast. Der henvises til betænkningen, side 54 og til bemærkningerne nedenfor til lovforslagets § 15, stk. 4.

Til § 15

Bestemmelsen om dispositionsadgangen under betalingsstandsningen svarer i det væsentlige til § 14 i lovudkastet i betænkning nr. 983 om betalingsstandsning. Der henvises til betænkningen, side 50 f.

Stk. 4, 1. pkt., indeholder i modsætning til betækningsudkastet en bestemmelse, hvorefter tilsynet, såfremt der er nedsat et kreditorudvalg efter lovforslagets § 14, skal underrette kreditorudvalget om påtænkte, særligt væsentlige dispositioner – for så vidt dette i den foreliggende situation er muligt. Denne bestemmelse vil navnlig have betydning i tilfælde, hvor en påtænkt disposition er af en sådan karakter, at tilsynet ikke skal udsende meddelelse til samtlige fordringshavere, jfr. nærmere stk. 4, 2. pkt. Ved den foreslåede ordning med forhåndsunderretning af kreditorudvalget har man tilsigtet at styrke kreditorernes muligheder for indseende med tilsynets dispositioner.

Til § 16

De foreslåede bestemmelser i §§ 16–16 a bygger med forskellige ændringer på § 15 i betalingsstandsningensudvalgets betænkning. Der henvises herom til betænkningen, side 21 ff og 51 ff samt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.3.

Lovforslagets § 16, stk. 1, 1. pkt., om forbud mod foretagelse af udlæg m.v. svarer til betækningsudkastets § 15, stk. 1, 1. pkt. I modsætning til lovudkastet i betalingsstandsningensudvalgets betænkning finder forbudet mod foretagelse af udlæg m.v. efter lovforslagets § 16, stk. 1, 2. pkt., dog

ikke anvendelse for så vidt angår udlæg m.v. for pantefordringer, som ikke ville kunne omstødes i tilfælde af konkurs. Pantefordringer vil navnlig kunne tænkes omstødt efter bestemmelsen i konkurslovens § 70 om pantestillelse for ældre gæld m.v. Den foreslåede ordning, hvorefter der for uomstødelige pantefordringer (normalt) vil kunne foretages udlæg under betalingsstandsningen, svarer til, hvad der gælder om tvangsakkord efter den gældende regel i konkurslovens § 171, stk. 1, som opretholdes ved lovforslaget, jfr. den ved forslaget § 1, nr. 21, foreslåede affattelse af § 171, stk. 1, 2. pkt. Lovforslagets § 16 a, stk. 1, indeholder i øvrigt hjemmel for skifteretten til i særlige tilfælde at bestemme, at der ikke skal kunne foretages udlæg for pantefordringer, som ikke kan rammes af omstødelse. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.3. og til bemærkningerne neden for til § 16 a.

Bestemmelsen i lovforslagets § 16, stk. 1, 3. pkt., svarer til betækningsudkastets § 15, stk. 1, 2. pkt. Der henvises herom til betænkning nr. 983, side 32 f og side 51 samt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.4.

Lovforslagets § 16, stk. 2, 1. pkt., svarer til betækningsudkastets § 15, stk. 2, 1. pkt., idet der dog i lighed med den foreslåede ordning om adgang til foretagelse af udlæg vil kunne ske rådighedsberøvelse eller kunne søges fyldestgørelse på grundlag af udlæg for en pantesikret fordring, som ikke ville kunne omstødes i tilfælde af konkurs. Om baggrunden for fravigelsen af betækningsforslaget henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.3.

Lovforslagets § 16, stk. 2, 2. pkt., om skifterettens adgang til at træffe bestemmelse om, at der kan foretages rådighedsberøvelse, svarer til betækningsudkastets § 15, stk. 4.

De foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 16, stk. 3, svarer i realiteten til betækningsudkastets § 15, stk. 2, 2. og 3. pkt. Ved udformningen af bestemmelsen i 1. pkt. har justitsministeriet søgt at tydeliggøre, at hovedreglen i § 16, stk. 2, om forbud mod rådighedsberøvelse under betalingsstandsningen ikke er til hinder for, at en udlægshaver foretager de sikringsakter, som efter lovgivningen må iagttages, for at udlægshaveren nyder prioritetsbeskyttelse over for skyldnerens aftaleerhververe og retsforfølgende kreditorer, hvis betalingsstandsningen ophører uden at blive efterfulgt af en konkurs. Den foreslåede regel om udlæg i fordringer er derfor formuleret som en generel henvisning til retsplejelovens § 523, stk. 2–4. Der tilsigtes ikke